

Overanklageren til at rejse ny Sag i Strafferetsplejens Former." Naar altsaa Sagen angaar mere, end der kan paaendes ved Underretten, skal Sagsøgeren indbringe den for Landsretten, men han er ikke efter Ændringsforslaget, skønt han ved, at der skal Nævninger til, i Stand til at indbringe den paa den Maade, nemlig for en Landsret med Nævninger, som er nødvendig for at faa den paadømt. Han tvinges til at indbringe Sagen for Landsretten i den borgerlige Retsplejes Former og føre den der med sin Modpart, hvorefter Landsretten hæver Sagen og foranlediger, at der bliver anlagt en ny Sag. Det forekommer mig, at disse Bestemmelser i høj Grad udsætte det for rene Tilfældigheder, om der bliver Nævninger i en Sag, hvor der skal Nævninger, og dernæst i høj Grad vidløftiggør, vanskeliggør og fordyrer Sagens Afgørelse for dem, der skulle anlægge den. Det forekommer mig, at den ganske simple Maade at ordne det paa, vilde være en Bestemmelse, hvorefter den, der anlægger en Sag, selv skal finde ud af ligesom nu, ved hvilken Domstol han skal anlægge Sagen, og kun udsætter sig for en Afvisning, naar han tager fejl, og at man overhovedet slet ikke behøver at bestemme noget om, at han skal afvises; thi man kunde træffe den meget lempelige og efter min Mening meget rigtige Ordning, at Retten, naar den finder, at Sagen er indbragt for et fejlt Forum, ikke afviser den, men henviser den til det Sted, hvor den hører hjemme. Man maa efter min Mening tillige paalægge Retten baade en Ret og en Pligt til af egen Drift at undersøge, om en Sag rejser sig af politiske Lovovertrædelser eller ej, og hvis den finder, at Sagen er kommen for et fejlt Forum, paalægge den en Pligt, ex officio, uden videre, at henvise Sagen til rette Sted. En Ordning i denne Retning vilde efter min Mening ogsaa være i Overensstemmelse med andre Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag; jeg henviser saaledes til § 24, hvor det hedder: „Begæring om, at en Sag skal behandles som Sø- eller Handelssag, eller Indsigelse derimod skal fremsættes senest paa den første Tægtedag. Rettens Afgørelse af Spørgsmaal derom kan ikke medføre Afvisning af Sagen, men kun Henvisning af dens videre Behandling til den rette Domstol.“ Her have vi netop den Regel, som efter min Mening burde have været det foreliggende Ændringsforslags Indhold, bilagt med en Tilføjelse af, at Retten ikke blot, naar Spørgsmaalet bliver

rejst, skal paaende det, men af egen Drift, ex officio, skal undersøge det.

Jeg tror ikke, at Ændringsforslaget, saaledes som det er affattet, vil være egnet til at danne et Led i det foreliggende Lovforslag. Imidlertid er, saa vidt jeg har forstaaet det, Afstemningen over dette Ændringsforslag udsat, og jeg henstiller og vilde meget ønske, at man ved min Medvirkning forinden Afstemningen maatte kunne naa en anden Affattelse, hvilket vist nok kan bringes i Overensstemmelse med Tingets Forretningsorden. Men skulde det ikke lykkes at finde en saadan Affattelse, vil jeg henstille til Udvalget at tage sit Ændringsforslag tilbage, saa at der kan forhandles om det mellem 2den og 3die Behandling. Og hvis dette ikke skulde ske, vil jeg henstille til Tinget at stemme mod dette Ændringsforslag. — Ændringsforslag Nr. 115 vil jeg kunne tiltræde, idet jeg dog alligevel vil henstille til Overvejelse, om det ikke kunde være rigtigt i Stedet for at foreskrive, at Nævningers Medvirkning i deslige Sager bortfalder, naar sigtede forlanger Sagen paadømt uden Anvendelse af Nævninger, at forandre dette til, at Nævningers Medvirkning bortfalder, naar sigtede ikke forlanger Sagen paadømt med Anvendelse af Nævninger. I Realiteten vil det være ganske det samme, men jeg tror, at Paragraffen i Praksis vil blive en hel Del bedre at haandtere, hvis Ændringsforslaget faar den af mig nu foreslaaede Affattelse.

Ændringsforslag Nr. 116 kan jeg tiltræde, idet jeg dog vil henstille, at man ogsaa der, ligesom ved Ændringsforslag Nr. 121, tager de Personer med, som have været straffede for Vold. — Jeg kan tiltræde Ændringsforslag Nr. 116 b, samt Nr. 117. — Nr. 118, stillet af det ærede Medlem for Odense (Nanke), vil jeg derimod ikke kunne tiltræde; det forekommer mig, at der er en rigtig Tanke i det, som Kommissionen har foreslaaet og som findes i Lovforslaget, at Retten til Samkvem mellem fængslede og hans Forsvarer kun gælder den beskikkede Forsvarer. — Ændringsforslag Nr. 119 kan jeg ikke tiltræde, men jeg kan henholde mig til, hvad jeg udtalte om det tilsvarende Ændringsforslag ved Behandlingen af den borgerlige Retspleje angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Domme og Afstemninger i kollegiale Retter skulle foregaa offentlig. — Ændringsforslagene Nr. 120 og 121 kan jeg tiltræde; derimod ikke Nr. 122, hvorom jeg henholder mig til, hvad